

Udtalt engelsk

Engelsk teater hitter i København, hvor instruktøren Barry McKenna får skuespillerne og Virginia Woolf - til at tale med den mest vidunderlige diktion

Erotikken gnistrer mellem Virginia Woolf og hendes yngre tilbeder i Why Not Theatres retorisk eksklusive fortolkning på Café Teatret. Foto: Tai Segel

Af: [Anne Middelboe Christensen](#)

28. marts 2011

Instruktøren Barry McKenna er et af de tålmodige, udenlandske teatermennesker, der er kommet forbi København og som har valgt at blive her. For McKenna skete det i 1986. Siden har han bl.a. været med til at skabe Loyal Shakespeare Company. Og i 2008 var han instruktøren bag Lars Mikkelsen og Thomas Magnussons verbale kærlighedserklæring til Shakespeare, først med *Flammens Muse i undertrøjer* og så Helligtrekonger-fortolkningen *H3Ki gule strømper*.

Dansk skuespilkunst ligger ellers på mange måder langt fra det engelske teater, som McKenna kommer fra. I dansk teater er det vigtigere, at skuespilleren kan kravle op ad væggen, mens hun taler, end at tilskuerne kan forstå, hvad hun siger. Groft sagt.

McKennas iscenesættelser tager udgangspunkt i teksten. Replik for replik formes hans iscenesættelser om ordenes udtryk kærligt, ironisk, fraværende, vredt... Tit bevæger spillerne sig rundt i minimerede bevægelser. Det er i stemmen, at al spænding bygges op og i ansigtet, at skuffelse kan ses, længe førend den bølger ud i resten af kroppen.

Ulmende erotik

I disse uger har McKenna hele to iscenesættelser på sin samvittighed. Både *Oleanna* for That Theatre i Krudttønden og *Vita & Virginia* for Why Not Theatre på CaféTeatret.

Personligt formår jeg ikke at se den ombejlede storhed i David Mamets stykke *Oleanna* jeg finder denne 1992-tekst gammeldags i sit hyperkonstruerede plot om politisk korrekthed. Men instruktionen følger replikkerne så tæt som en hund efter en bagerpose. Og Sira Stampe har en vild aggression i sin spinkle krop som studinen, der vælter Ian Burns lysende selvoptagede lektor omkuld. Derfor bliver opsætningen alligevel seværdig gennem skuespillernes replikkunst.

Der er mere slagkraft i Eileen Atkins stykke *Vita & Virginia*, der handler om Virginia Woolfs kærlighedsforhold til den yngre, frisindede forfatter Vita Sackville-West. I McKennas iscenesættelse er forestillingen løftet op over indsnævrende fortolkninger af kvindernes lesbiske forhold. Her handler kvindernes forhold om kærlighed og besiddertrang, uanset hvor meget de begge to godt ved, at de er i solide ægteskaber og at de i øvrigt nok også har andre elskerinder. Vita har i hvert fald...

Angela Heath-Larsen har en forunderlig livskraft i sine runde kinder og funklende, brune øjne, når hun puster ild i Virginia Woolfs slumrende lidenskabsgløder. Og Sue Hansen-Styles har en præcis stramhed og nogle herligt manipulerende divamanerer i rollen som Virginia Woolf. Den ulmende erotik bliver desto hedere, netop fordi de to kvinder skal udtrykke sig i breve. Med replikker, som begge kvinder kærtegner med stemmen akkurat som hænderne ville lægge sig over brysterne i en dansk iscenesættelse.

Oh, dear...

Oleanna. Tekst: David Mamet (1992). Iscenesættelse: Barry McKenna. Kostumer: Hanne Mørup. That Theatre Company i Krudttønden til 26. marts. In English! www.that-theatre.com

Vita & Virginia. Tekst: Eileen Atkins (1994). Iscenesættelse: Barry McKenna. Why Not Theatre på CaféTeatret til 7. april. In English! www.cafe-teatret.dk